

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ... ΜΠΑΡ ΚΑΙ ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ!...

(Όταν η θρησκεία γίνεται επιχείρησις)

'Η τεραστία Βίβλος και τὸ... χθόνιον ἀμερικανικὸν κοινόν!...

νά ἔχουν τίς ιδέες τους καὶ κανεὶς δὲν τοὺς ἐξαναγκάζει νὰ ἐπιστρέφουν στὸν Χριστιανισμό.

Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιο καὶ στὴν Ἀμερική. Ἐκεῖ μπορεῖ νὰ εἰσθεθεῖτε: Ἐκατομμυριοῦχος ἢ λιητῆς, ἠθοδοῦ τοῦ νηματογράφου ἢ λαθρέμπορος, ἐργοστασιαρχὸς ἢ ἐργάτης, μπορεῖ νὰ εἰσθεθεῖτε ἢ μοναρχικός, κτλ. κτλ., δὲν μπορεῖτε ὅμως νὰ εἰσθεθεῖτε ἐλευθερόφρονος ἢ ἀνευ θρησκείας. Ἡ λέξις αὐτὴ δὲν ὑπάρχει στὸ Ἀμερικανικὸ λεξιλόγιον. Ἄν πῆτε στὴν Ἀμερική πὸς δὲν ἀνήκετε σὲ ὀρισμένο θρησκεία καὶ πὸς δὲν πηγαίνετε ποτὲ σὲ ἐκκλησία, ἔστω καὶ ἂν αὐτὴ εἴνε βουδδιστικὸν τέμενος. θὰ σὰς κατατάξουν μὲ φρίκη, σὰν νὰ εἴσατε τέρως τρωάτων.

Καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἀμερικανοὶ εἴνε θετικὸ ἀνθρώποι καὶ ἐννοοῦν νὰ ξεκαθαρίζουν ἀμέσως κάθε ἀμφίβολη κατάσταση, ἐπιμειν καὶ ἐπίπασαν ἕναν κατάλογο, στὸν ὁποῖο εἴνε γραμμέναι ὅλες ἡ θρησκείαι καὶ ὅλες ἡ αἰρέσεις τοῦ κόσμου, ἀνερχόμεναι—ἀν ἀγαπᾶτε— ὅλες-ὅλες εἰς ἕνα τὸν σαράντα!

Ἄμα λοιπὸν τύχει νὰ παρουσιασθῆτε σὲ κανένα δημόσιον γραφεῖο καὶ πῆτε πὸς δὲν ἔχετε ὀρισμένη θρησκεία, θὰ σὰς βάλουν τὸ βιβλαράκι αὐτὸ στὸ χερὶ καὶ θὰ σὰς παρακαλέσουν ἐντὸς μιᾶς ὥρας νὰ διαλέξετε σὲ ποῖο ἀπ' ὅλα τὰ θρησκείματα ποὺ εἴνε γραμμένα ἐκεῖ μέσα, θέλετε νὰ ἀνήκετε. Ἀντιλογία δὲν ἔχει. «Δὲν μποροῦμε ν' ἀνεχθῶμε στὴ χώρα μας ἀνθρώποι χωρὶς θρησκεία, θὰ σὰς πῆ χωρογενέωντας ὁ ἀρκόδιος ὑπάλληλος. Κυττάξτε τὸν κατάλογο αὐτὸ καὶ διαλέξετε τὸ θρησκεία ποὺ προτιμᾶτε. Θέλετε δὲν θέλετε τότε θὰ ψάξετε καὶ θ' ἀποφασίσετε νὰ ἀσπασθῆτε μὴ ὀποιαδήποτε θρησκεία. Καὶ μόνον ὅταν ἀνακαινίσσετε τὴν ἐκλογὴ σας, θὰ εἰσθεθεῖτε πάλι ἐλεύθερος νὰ φύγετε, παραλαμβάνοντας καὶ τὰ χωριά σας ἐν τάξει.

***

Ἡ Ἀμερική εἴνε ἡ χώρα τῶν ἐφευρέσεων. Δὲν ἐφευρίζουν ὁμῶς μονάχα μηχανεὲς ἐκεῖ, Ἐφευρίζουν καὶ... θρησκείαι! Ὅτι μοῦφλα μπορεῖ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου, γίνεται στὴν Ἀμερική θρησκεία ἢ αἰρέσις καὶ ἀποκτᾶ πρὸς χιλιάδες ὁπαδῶν.

Ὁ καταλλήλότερος τόπος γιὰ τὴν καλλιέργεια τῶν νεοφανῶν αὐτῶν θρησκειῶν, εἴνε ἡ Καλιφόρνια, ἡ χώρα τῆς αἰωνίας ἀνοίξεως. Μιὰ σοβαρὰ στατιστικὴ ποὺ ἔγινε τώρα τελευταία, πιστοποιεῖ, ὅτι στὸ Λὸς Ἀντζελες μονάχα καὶ στὰ περίχωρά του ὑπάρχουν πενήντα ἐπτά διάφορα θρησκείματα καὶ αἰρέσεις!... Κάθε μέρα χτίζονται ἐκεῖ καινούργιαι ἐκκλησίαι καὶ ναοὶ καὶ κάθε μέρα λαμβάνει κανεὶς ἀμέτρητες προσκλήσεις καὶ ἐπιστήρια γιὰ νὰ παρενρεθῆ στὴν τελετὴ τῆς τάδε ἐκκλησίας ἢ στὴν διαιτία τοῦ δεῖνα ἱεροκέρως.

Ὅλα αὐτὰ τὰ θρησκείματα καὶ ἡ αἰρέσεις εἴνε, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐπηρεασμένα ἀπὸ τὴν βουδδιστικὴ θρησκεία, τὴ χριστιανική, τὴν ἑβραϊκή καὶ ὅτιο καθέξῃς. Πολλοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες μάλιστα ποὺ ἀνήκουν σ' αὐτὰ τὰ θρησκείματα καὶ ἔχουν σημαίνουσα θέσι ἢ θεωροῦν-

Ὅπως θὰ ἔξορετε βέβαια, σ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, τοῦ παλαιοῦ κόσμου, γιὰ τὴν ἀπάρεσι καὶ νέος κόσμος, ἡ Ἀμερική, σ' ὅλα ὁλοπὸν τὰ μέρη τοῦ κόσμου ὑπάρχει ἕνας ὀρισμένως ἀριθμὸς ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐκτελοῦν ποτὲ τὰ θρησκείματα καθήκοντά τους καὶ ἀποκαλοῦνται «ἐλευθερόφρονος» ἢ καὶ «ἀνευ θρησκείας». Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἴνε ἐλεύθεροι

τα ἀπὸ τοὺς ὁπαδοὺς τους ὡς «πορφῆτες», φοροῦν καὶ τὴν ἀνάλογη στολή καὶ ἔτσι κυκλοφοροῦν στοὺς κεντρικοὺς δρόμους τοῦ Λὸς Ἀντζελες ἢ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου μὲ τὰ πό ἐξωφρενικὰ ντυσίματα. Ἄν τύχει δηλαδή καὶ βρεθῆ κανεὶς κομμικα φρεμ στὴν λεοφόρο Πέροργ τοῦ Λὸς Ἀντζελες ἢ στὴν Μοντγκόμερ—Στρητ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, θὰ συναντήσῃ ἐκεῖ μαζί με τοὺς κομπρὸς κωφίους καὶ τίς «καί» κυρίες, βιβλικὸς προσθύτες με μαζοῦν ἄσπρα γένεια, ποδῆρες μανδύας καὶ μαδάλια, σαρκωφόρους ἱερεῖς κανενὸς ἰνδικοῦ τέμενος, γυναῖκες με μαζοῦν ἀρχαιοπερθεῖ φορέματα, κεντημένα με σταυροὺς, καὶ ἄλλους παρόμοιους... σαρκωστιανοὺς μαζοράδες!

***

Μεταξὺ τῶν διαφόρων αὐτῶν αἰρέσεων καὶ θρησκείων ποὺ ὑπάρχουν στὴν Ἀμερική, ἡ αἰρέσις ποὺ ἔχει τοὺς περισσότεροὺς ὁπαδοὺς εἴνε τῶν Θεοσοφιστῶν. Ἰδρυτῆς τῆς εἴνε ἡ διάσημη Ἄννα Μπέζαντ καὶ ἀρχηγὸς τῆς ὁ γνωστὸς καὶ σὲ μᾶς νεαρὸς καὶ κομψοκρινόμενος Ἰνδὸς Κρισναμούρα, ὁ ὁποῖος ἀπὸ πολλοὺς θεωρεῖται ὡς ἡ μετεναζοκωσις τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Οἱ Θεοσοφισταὶ εἴνε μολατωπῆτα μὴ αἰρέσις σεβαστῆ ποὺ διδάσκει πράγματα ὀποσοδήποτε φρόνιμα καὶ λογικά. Ὑπάρχουν ὅμως στὴν Ἀμερική καὶ οἱ Ὀπαδοὶ τοῦ Πυρός, οἱ ὁποῖοι λατρεύουν... τὸν ἦλο καὶ τὸν θεωροῦν ὡς ἕνα ὄν ζωντανὸ καὶ παντοδύναμο καὶ ἕνα πλήθος ἄλλων ἀνθρώπων ποὺ παρεθεοῦν ὅλες τῆς θρησκείας ὀσο φανερωθῆσαν στὴ γῆ ἀπὸ τὴν ἐλοχὴ τοῦ Ζωροάστρου.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων αὐτῶν θρησκειῶν ὑπάρχει καὶ ἀνταγωνισμός. Μάλιστα ἀνταγωνισμὸς πραγματικὸς, ἀνταγωνισμὸς ἄγρος.

Συναγωνίζονται δηλαδή ποῖα θὰ προσελκύσῃ τοὺς περισσότεροὺς ὁπαδοὺς. Καὶ ἐπειδὴ ἡ θρησκεία εἴνε πολλὰς, ὁ συναγωνισμὸς καταντᾷ πρὸς ὀποσοδοὺ πόλεμος. Γιατὶ ὁποσοδοὺ κανεὶς στὴν Ἀμερική ἔχει βιομηχανοποιηθῆ, ἔτσι καὶ ἡ θρησκεία κατάντησε νὰ γίνῃ ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ εἴνε πιστὸς ὁπαδὸς τῆς θρησκείας τοῦ ἔτσι δωρεάν καὶ χωρὶς νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ ὀικτικῶς. Σὲ κάθε ἐκκλησία λοιπὸν βρίζεται μπροστά στὴν εἰσοδο ἕνα τραπέζι, στὸ ὁποῖο κάθε πιστὸς πρῆται νὰ καταθέσῃ τὸν ὀβολὸν του. Ἐνα δολλάριο εἴνε τὸ μικρότερον ποσὸν ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ προσφέρῃ. Οἱ εἰσεθετέροιοι καταθέτουν πέντε καὶ πολλὰς φορὰς δέκα δολλάρια καὶ γι' αὐτὸ τὸν λόγον βλέπει κανεὶς στὴν Ἀμερική καὶ στὴ μικρότερη ἀξίμια πόλι ἐκκλησίαις τόσο πολυτελεῖς, ὀσο δὲν χτίζονται πρὸς τὸν πολλὰς Ἐυρωπαϊκὰς πρωτεῦνοσας.

Ἐνας ἄλλος λόγος ποὺ συντελεῖ πολύ στὸν ἀνταγωνισμὸ τῶν αἰρέσεων μεταξὺ τους καὶ στὸν μεγάλον πόλεμον γιὰ τὴν ἀπόκτησι ὀπαδῶν, εἴνε καὶ τὸ ὅτι στὴν Ἀμερική τὰ παιδιὰ δὲν βαφτίζονται εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησί τους, ἀλλὰ ὅταν γθῆσουν σὲ ἡλικία δεκαῖξ ἔτων. Τότε λοιπὸν ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσουν ποῖα θρησκεία θ' ἀκολουθήσουν. Ἐτσι ἡ διάφορες ἐκκλησίαις σκοποῦνται μεταξὺ τους ποῖα θὰ προσελκύσῃ τὴν περισσότερα ἀγόρια καὶ κορίτσια. Καὶ ἐπειδὴ ἡ νεότης θέλει καὶ ψυχαγωγία καὶ ὀχι μόνον ἠθικὰ κηρύγματα, γι' αὐτὸ διοργανοῦνται ἀπὸ τίς διάφορες αἰρέσεις τεχνικὰς βραδυνὰς συγκεντρώσεις καὶ διασκεδάσεις. Οἱ «κατηχούμενοι» μαζεύονται στὴν ἐκκλησία, πρῶτον, πίνον, τραγουδοῦν καὶ ἀναγκαστικῶς φλεροῦνται μιλίας μεταξὺ τους. Στὸ τέλος τὰ στασίδια καὶ οἱ πάγκοι παραμερίζονται, ἡ ἐκκλησιαστικὴ δοχῆστρα, ἀντὶ γιὰ ἐκκλησιαστικὸν ἕμνον, διατάσσεται νὰ παίξῃ τὰ τελευταία φῶξ-πρὸ καὶ ταγκὸ καὶ ἡ φιλοδόκησι νεολαία χορεύει πολλὰς φορὰς μέσα στοὺς ναοὺς ὀσο τὴ μὴ μετὰ τὰ μεσονύχτια!...

Ἐννοεῖται κατὸν ἀποτοῦ, πὸς ὀποια αἰρέσις ἔξρει νὰ διασκεδάξῃ καλύτερα τὸ πρῶτον τῆς, αὐτὴ ἀποκτᾷ καὶ τοὺς περισσότεροὺς ὀπαδοὺς.

Μὰ καὶ γιὰ ν' ἀποσοῦν τὸ κήρυγμα τοῦ θεῖου λόγου ἀκόμα, οἱ πιστοὶ προσελκύονται με κάθε εἶδος ρεκλάμας καὶ με τίς δε-

'Η εἰκόνα τοῦ περιφθῆμον ἀεροπόρου Δίντμπεργκ στὸ τζάμι μὴς ἐκκλησίας, ἐν μέσῳ τῶν ἁγίων... γιὰ ρεκλάμα!...

λαϊκτικότερες υποσχέσεις. 'Η μιά έκκλησία π.χ. δηλώνει πώς ό-
ποιοι την προτιμήσει, μετά τη λειτουργία και το κήρυγμα θα τραπα-
ροσθή άσθεράν με τα ενσωματωμένα σάντουιτς της 'Αμερικής! 'Η
άλλη υποσχεται πώς τόν λόγο πάστορος θα άκολουθήσει ή συ-
ναλία ενός διασημου βιολιστου. 'Αλλη πάλι προσφέρει στους πι-
στους διάφορα γλυκίσματα της άρεσκείας τους... τών όποιων τούς
δίνει άκόμα και τη συνταγή!... 'Η έκκλησία τών μαύρων στο Χάρ-
λεμ της Νέας 'Υόρκης έχει και κολιμητική δεξμενή και αίθουσα
γυμναστικής, όπου τόν φιλακόλουθον έκκλησίασμα, άμα άκούσει τόν
θειόν λόγο, μπορεί να έξασσηθη και σοματωθείς.

***

'Υπάρχουν όμως και... περιδεύουσες έκκλησίες στην 'Αμερική.
'Η έκκλησίες αυτές είνε άπλούστατα στημένες επάνω στις τέσσερες
ρόδες ενός αυτοκινήτου και... άκολουθεί την μέθοδο τού Μωάμεθ.
'Ερβούν δέν ηγαίνον οι πιστοί σ' αυτήν, ηγαίνει αυτή στους πι-
στούς. 'Ο εύγλωτος Ιεροκήρυξ πού βρίσκεται μέσα στην κινητή έκ-
κλησία, βάζει τόν σωφά και σταματάει σέ κάθε γειτονιά ή σέ κάθε
χωριό και χωρίς πολλές διαδικασίες, κηρύσσει τόν θειόν λόγον στους
διαβάτες και ύστερα τούς ζητάει τόν όβολό τους γιά βοήθεια της
έκκλησίας.

'Αλλοι Ιεροκήρυκες πού δέν έχουν τά μέσα να προσηυθευθύν ή-
διαίτερο αυτοκίνητο, γυρίζουν τόν τόπο παδαρόδρομο και σταματούν
μπαρούτι σέ κάθε σπίτι γιά να ρεklamάρουν τόν θεησεμιά τους, ό-
πως οι περιδεύοντες παραγγελιοδόχοι. 'Αλλοι μεταχειρίζονται πάλι
ρεκλάμες πού χτυπιτές άκόμα, Διαβάζον π.χ. τόν κήρυγμα από μιá
όγκωδιστάτη βίβλο, ήρουσ' ενός και μισού μέτρου,
ή παύουν μαζί τους κ' ένα πρόχειρο θύσαο, ό ό-
ποιος παίζει διάφορες σκηνές από την Παλαιά ή
τη Νέα Διαθήκη.

'Η μεγαλύτερη όμως ρεκλάμα γίνεται τόν βρά-
δυ. Χώρος στον ήλεκτροφωτισμό, όλες ή έκκλησίες
εμφανίζουν δημ ήμποροπαγήσεις. Σε άλλες βλέ-
πει κανείς ν' ανάθουν και να σβήνουν πολύχρωμοι
φωτεινοί σταυροί. Σε άλλες εμφανίζονται άκάνθι-
νοι στέφανοι, αστέρια πού στρουγορίζουν, άγγε-
λοι φωτεινοί, κτλ. 'Αλλες έχουν ζωγραφίσει στά
τάβια τους τόν άεροπόρο Άντιμπεργκ κ' άλλα
δημοφιλή πρόσωπα γιά ρεκλάμα και' άλλες έ-
χουν έπιγραφές με κινούμενα γράμματα, δια τών
όποιων πληροφορείται κανείς, ότι μόνον άν πάει
σ' αυτές, μπορεί να σώσει την ψυχή του και να
άπέλθη στον Παράδεισο.

Πόσο έκκληρικός θα ήμνε αλήθεια ό άπλό-
ς και ταπεινός Ναζωραίος, άν έξόταν ξανά στον
κόσμο και ήθελε σέ τί σημείο έχουν έξευτελίσει
οι άπόγονοι τών πρώτων χριστιανών την ώραία
και ιδανική θεησεμία του!...

ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

ΓΑΜΠΡΟΣ... ΔΑΧΕΙΟ...

Κάποια έφημερίδα τού Μπροντό, θέλοντας ν'
άνεβάσει την κυκλοφορία της, έλεπόησε ένα έξυ-
πνότατο τέχνασμα. Προκηρύξε διαγωνισμό, όπως και μερικά διέξ-
μας τελευταία, με τη διαφορά όμως, ότι τόν δάδο πού προσφέρει
στούς άναγνώστες της, δέν είνε ούτε χρηματικό ποσό, ούτε αντί-
κείμενο αξία, αλλά ένας... συντάκτης της!

Σήμωνα με την ύπόσχεση της έφημερίδος, ή άναγνώστρια πού
θα την ενδοσή ή τύχη, θα πάρη και θα στεφανωθή τόν... άποφα-
σιστικό συντάκτη, ό όποιος, εκτός τών άλλων προσόντων του, είνε
νέος, ώμορφος, εύρωστος και έξυπνος. Προσέφερε δέ τόν έαυτό
του στη διάθεση της έφημερίδος 'εχάον... περιπετειας, όπως έδή-
λωσε, και θα μείνη εύχαριστημένος όποιόαπό τόν σήνιγος κ' άν τού
τύχε, είτε πλουσία, είτε φτωχή, είτε νέα, είτε ήλικιωμένη.

'Εννοείται ότι οι άναγνώστες της έφημερίδος αύξήθηκαν ύπερ-
βολικά, κατόπιν ιδίως της δηλώσεως της, ότι θα... προκησι πλου-
σιωπάροχα τόν συντάκτη της και θα αναλάβη να παρέχη ίσοβίως στο
ζεύγος ένα όρισμένο έτάδιομα.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Τά σωτηριά δάκρυα είνε επικίνδυνα δάκρυα.
(Σ ο φ ο κ λ η σ)

'Ο έρωτας πού δέν βασίζεται στην εκτίμηση, δέν βαστάει πολύν
καιρό. (Π. ντε Κόκ)

Στόν έρωτα, όπως και στην πολιτική, ύπόσχετα κανείς περισσό-
τερα απ' όσα πρόκειται να εκτελέση.

(Λ α μ α ρ τ ι ν ο ς)

'Η έξέγερσι της συνειδήσεως φανερώσει ψυχικό
μεγαλειό. (Ο ύ γ κ ώ)

'Η χαριότερες απ' όλες τις άρρώστειες πού προσβάλ-
λουν τούς άνθρωπούς, είνε ή άναίδεια.

'Η μουσική γιά τόν έρωτα είνε ισχυρότατος σύμ-
μαχος. (Μ π ο υ ρ ξ έ)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ... ΣΥΝΤΑΓΕΣ

ΠΩΣ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΕΝΑ... ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Όμιλεί ό Πονσόν ντε Τερράιγ)

'Όλοι μας οι άναγνώστα έχουν διαβάσει βέβαια μυθιστορήματα
και έχουν άναμφιβόλως καταγοητευθεί απ' αυτά. Κανείς όμως δέν
μπορεί να φανταστή πώς γράφεται ένα μυθιστορημα, πώς έμπνέεται
μάλλον, με τί φτωγά ύλικα προσπαθεί να έκκληρωση τόν σκοπό του
ό συγγραφέυς. 'Όσοι έχουν την περιέργεια να μάθουν πώς γράρον-
ται τά μυθιστορήματα, ως διαβάσουν την παρακάτω διασκεδαστική...
συνταγή, γραμμένη από τόν όνομαστό παλαιό έπιφυλλιοδόγραφο της
Γαλλίας Πονσόν ντε Τερράιγ, τόν γνωστότατο συγγραφέα τού «'Ρο-
ζαμβόλ».

«Γιά να συναμολογήσει κανείς άναμεταξύ τους τις λεπτομέρειες
πού απαιτεί ένα μυθιστορημα — γράφει ό Τερράιγ — και γιά ν' ά-
ποτελέσει ολοκληρωτό έργο, χρειάζεται πολύν περισσότερη φαντασία
απ' όση νομίζει κανείς. Και πού πάντων απαιτείται να μην έχη ό
συγγραφέυς... καμιά άπόλυτως ύπόθεσι στό νου του!

«Αυτό πού λέω παραπάνω, θα φανή παράξενο, αλλά είνε αλη-
θινό. Γιά να έξηγηθώ καλύτερα επί τού προκειμένου, θα σας διηγη-
θώ κάτι πού συνέβη π.χ. χτές στό σπίτι όπου κατοικώ και πού μπορεί
να χρησιμοποιηθή γιά τη... συγγραφή ενός μυθιστορημάτος 30,000
στήλων. ('Ο Πονσόν ντε Τερράιγ, όπως και όλοι οι έπιφυλλιοδόγρα-
φο της εποχής του, έπιθυμούντο κατά στήχους).

«'Ο σπιτονοικοκύρης μου λοιπόν είχε τη συνήθεια ν' άνεβαίνει κα-
θημερινώς στην ταράτσα και να ταΐζη τά περιστέ-
ρια του με καλαμπόκι. Χτές λοιπόν, ενώ άνέβαινε
τη σκάλα με κόπο — γιατί έχει γερσσει πειά —
συναντήθηκε με τόν νοικιάχτη και τού κρατεί ένα
δομάτιο κάτω άκριβώς από τη στέγη.

«'Ο νοικιάχτης αυτός ήταν ένας νέος λίγο ποιη-
τής και λίγο έρωτευμένος, άρετά συμπλήθη, αλλά
θεόφρωτος. Κατά συνέπειαν, καθυστροφούσε μιá ό-
λόκληρη τραμυρία στό σπιτονοικοκυνη του.

«Μόλις λοιπόν άντίκρισε τόν φίλο μας ό σπιτο-
νοικοκύρης, έγινε έξω φρενών, άγρίψε, άφρισε,
ζάλιστρε, παρατήτισε, γερμιστρε από τόν ήθος
της σκάλας, στην όποία ήταν άνεβασμένος, κ' έ-
μεινε νεκρός.

«'Τώρα, πώς θα γίνη δυνατόν να γραφτούν από
την πενήχη αυτή ύπόθεσι 30,000 στήχοι; έξακολου-
θεί ό άμύμητος Πονσόν ντε Τερράιγ; 'Αφελής έ-
ρωτήσις. 'Ιδού πώς:

«'Εν πρώτοις έκοιμη βέβαιο τόν θάνατο τού
γέρου. Θα κατηγορηθή λοιπόν ό... ήμισοήτης τού
ύπερφώνος ές ένοχος τού θανάτου του. Θα δημιο-
γηθή κάποιος έχθρός του, ό όποιος θα πάη στην
άστνομια και θά καταγγείλη ότι δήθεν αυτός
έγκρισε τόν γέρο από τη σκάλα.

«Κατά τη διάρκεια τών άνακρίσεων θα άποκα-
λυφθή ότι ό κατηγορούμενος είνε έρωτευμένος. Με
πούν όμως; Νά ένα θέμα, άπάνω στό όποιο μπο-
ρούν να γραφτούν... πενήχτα τοιλάριστο κεφάλια.

«'Αλλ' εκτός αυτού, ό νέος ποιητής δέν μπορεί
να άποδείξη τίνος είνε γυιός. Οι δικαστικά καταβάλλον κάθε έ-
νέργεια γιά να διαφωτίσουν τόν σκοτεινό αυτό μυστήριο και ή χήρα
του νεκρού ένώνει μαζί τους τις προσπάθειές της γιά τόν ίδιο
σκοπό.

«'Στό μεταξύ άνακαλύπτεται κάποια βαλίτσα τού μακαρίτη, ά-
νοιγεται και βρίσκεται γεμάτη από κτηρινισμένα και σκοτισμένα έγ-
γραφα. Και από τά πηγά αυτά χαριτά άποδειχεται επί τέλους ή
αλήθεια: 'Ο νέος είνε γυιός τού σκοτωμένου, έξαφανισθείς μυστη-
ριωδώς από νεαρός ήλικας!...

«'Τότε ή χήρα, μαδόντας τά μαλλιά της και άφρίνοντας σπαρα-
χτικές κραυγές, φωνάζει:

«— 'Αθλιε! Σκότωσε, κακούργε, τόν πατέρα σου! Καταλαβί-
νεις; Τόν πατέρα σου!... Θεέ μου!... Θεέ μου!...

«Κατόπιν, έννοείται, πέφτει κάτω λιπόθυμη. 'Αν θέλετε, μπο-
ρείτε να εκμεταλλειθίτη μιá χαρά και τη λιποθυμία της αυτή, γιά
να προσθέσετε νέα κεφάλια στό ρομάντζο σας, στα όποια θα διη-
γηθήτε πώς κάποιος δικαστής αγάπησε τη χήρα κτλ. κτλ.

«Κατά τόν θαμιάσο αυτών τρόπω συμπληρώνεται τέλεια ή ιστο-
ρία. 'Ός κορωνίδα, δημιοργείτε στό τέλος μιá σκηνή, κατά την ό-
ποία άποκαλύπτεται ότι ό γέρος έπεσε θύμα όχι δολοφονίας, αλλά
τυχαίου δυστυχήματος. Στο τελευταίο κεφάλιο τελών-
ται αίσίως οι γυιόι τού νέου με την έκλεκτική της χαρ-
διάς του, της χήρας με τόν δικαστή κ' έτσι τελειώνει
τό έργο.

«Κατάλαβατε τώρα πώς γράφεται ένα μυθιστο-
ρημα;...»

Κατάλαβατε; σας ρωτάμε και μείς.

